Lietas Nr. lietas numurs
Lietas arhīva Nr. /lietas arhīva numurs/

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 4.decembrī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa
tiesnese I.Andžāne
piedaloties prokurorei I.Pumpurei,

izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Daugavgrīvas ielā 58, krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi visus krimināllietā esošos pierādījumus,

konstatēja:

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, saistītu ar vardarbību (laupīšanu), un tieši:

2014.gada 5.februārī ap plkst.20.20 pers. A Rīgā, Silikātu ielā 3, k-2, uz gājēju ietves, nolūkā izdarīt laupīšanu, piegāja pie pers. B, kura gāja pa ietvi un runāja pa mobilo telefonu, un, pagrūda viņu ar abām rokām krūtīs, grūdiena rezultātā /pers. B/ nokrita zemē uz ielas braucamās daļas, sasita zodu pret asfalta ceļa segumu un viņai no rokām izkrita viņai piederošais mobilais telefons „HTC Desire X" 213,43 EUR vērtībā, ar SIM karti bez materiālās vērtības, ar atjaunošanas vērtību EUR 1,49, pēc tam /pers. A/ pieskrēja klāt, paņēma /pers. B/ piederošo telefonu un no notikuma vietas aizskrēja.

Pielietotās vardarbības rezultātā /pers. B/ konstatēti maznozīmīgi miesas bojājumi: sejas sasitums ar sistu virspusēju brūci augšlūpā.

Tādējādi pers. A, pielietojot vardarbību, nolaupīja /pers. B/ piederošo mantu EUR 213,43 vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā.

Būdams nopratināts kā apsūdzētais, /pers. A/ savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, pieteikto kaitējuma kompensāciju atzina, izdarīto nožēloja un pieteica tiesai lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi krimināllietā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu tiesa, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, noskaidrojot, ka pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai piekrīt prokurors, pieņēma lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētajam celtā apsūdzība atbilst Kriminālprocesa likuma 405.panta pirmās daļas noteikumiem un ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka apsūdzētā faktiskās darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas, jo apsūdzētais izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, saistītu ar vardarbību (laupīšanu).

Apsūdzētā vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176. panta pirmajā daļā, ir pierādīta ar visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā.

Tā kā tiesas sēdē pierādījumu pārbaude netika veikta, tad saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta nosacījumiem tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētā personību, kā arī atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus, tiesa konstatē, ka /pers. A/ dzimis /datums/, Rīgā, Latvijas Republikas nepilsonis, deklarētā dzīvesvieta /adrese A/ (lietas 35.-36.lapa), ir administratīvi sodīts (lietas 38.lapa), iepriekš desmit reizes tiesāts, pēdējo reizi ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 1.oktobra spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, 2014.gada 21.janvārī sods izciests, sodāmība nav noņemta un nav dzēsta (lietas 37.-42., 85.-87.lapa). Tiesas sēdē paskaidroja, ka pirms apcietināšanas strādāja SIA /Nosaukums A/, atrodoties apcietinājumā ir pabeidzis latviešu valodas kursus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu /pers. A/ ir izdarījis smagu noziegumu.

Apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošais apstāklis saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu ir tas, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošais apstāklis, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu ir tas, ka apsūdzētais savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un nožēlo izdarīto.

Pamatojoties uz iepriekš norādīto, apsūdzētā personu raksturojošo informāciju, tiesa /pers. A/ kopumā vērtē kā personu, kurai pastāv recidīva risks atkārtotam likumpārkāpumam, ko pierāda viņa iepriekšējo sodāmību skaits un hronoloģija, tas, ka būdams piecas reizes sodīts ar brīvības atņemšanas sodu, nedzēstas sodāmības laikā turpina neievērot likumu un izdarīt kriminālsodāmas darbības, kas liecina par to, ka viņam pastāv problēmas ievērot likumpaklausības principus savā dzīvē un ir zems tiesiskās apziņas līmenis.

Ņemot vērā iepriekš spriedumā norādītos apstākļus, kas ietekmē piespriežamā soda veidu un mēru, tiesa uzskata, ka, lai sasniegtu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definēto soda mērķi, kas ir, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, /pers. A/ nosakāms panta sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods, piemērojot papildsodu policijas kontroli.

Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētais papildsods mantas konfiskācija nav piemērojams, jo apsūdzētajam nav konstatēta manta, kurai uzliekams arests.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 21.pantu izmantoja savas tiesības sadarboties ar tiesu, izvēloties vienkāršāku procesa veidu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, soda termiņā ieskaitāms pirmstiesas apcietinājumā pavadītais laiks no 2014.gada 1.jūlija līdz 2014.gada 4.decembrim (lietas 17., 22., 47.-49., 73.-74.lapa).

Apsūdzētajam kriminālprocesā piemērots drošības līdzeklis apcietinājums, kas atceļams pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Cietusī/pers. B/ lietā pieteikusi kaitējuma kompensāciju EUR 244,92 apmērā (lietas 6., 80., 81.lapa), kuru tiesa uzskata par pamatotu un

apmierinātu, arī apsūdzētais to tiesas sēdē atzina.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētais drošības līdzekļa – apcietinājuma turpmākas piemērošanas nepieciešamības izvērtēšanā saņēma no valsts apmaksātus advokāta pakalpojumus, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu šie procesuālie izdevumi piedzenami no apsūdzētā valsts labā.

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 527., 528., 529., 530.pantu tiesa

nosprieda:

Atzīt /pers. A/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu, bez mantas konfiskācijas ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Soda izciešanu skaitīt no 2014.gada 4.decembra.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, soda termiņā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2014.gada 1.jūlija līdz 2014.gada 4.decembrim.

Piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu, atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Piedzīt no /pers. A/ par labu cietušajai /pers. B/ mantiskā zaudējuma kompensāciju EUR 244,92 (divi simti četrdesmit četri *euro*, 92 centi)

Piedzīt no /pers. A/ valsts ienākumos procesuālos izdevumus EUR 36,28 (trīsdesmit seši *euro*, 28 centi) apmērā, par zvērinātas advokātes juridiskās palīdzības sniegšanu.

Noteikt 30 (trīsdesmit) dienu termiņu pēc sprieduma spēkā stāšanās, sprieduma labprātīgai izpildei daļā par procesuālo izdevumu samaksu.

Procesuālie izdevumi ieskaitāmi valsts budžetā: kontā Nr. LV68TREL1060001239300, saņēmējs NMR 90000050138, PVN reģ.Nr. LV90000050138, saņēmēja iestāde Valsts kase, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: spriedums krimināllietā Nr. lietas numurs. Procesuālo izdevumu samaksas apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijai tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautajiem procesa pārkāpumiem, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2014.gada 4.decembra.

Tiesnese I.Andžāne